

Чи є обґрунтованим підхід, коли під час розробки ТУ, специфікацій і програм моніторингу сировини / продукції враховуються виключно законодавчі вимоги (ДСанПіН, ГН, регламенти, накази), але ігноруються вимоги нормативних документів, таких як ДСТУ, які часто посилаються на застарілі документи УСРСР, СРСР тощо? Наприклад, відповідно до наказу Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Державних гігієнічних правил і норм «Регламент максимальних рівнів окремих забруднюючих речовин у харчових продуктах»» від 13.05.2013 № 368 для фруктів передбачено контроль лише двох важких металів, тоді як ДСТУ 4837:2007 «Фрукти та ягоди швидкозаморожені. Технічні умови» встановлює вимогу контролю вже шести важких металів.

На запитання відповідає

Катерина Рожновська

аудиторка із сертифікації, технічна експертка, тренерка з систем НАССР, систем менеджменту якості, екологічного управління, охорони здоров'я та безпеки праці

Такий підхід спирається на вимоги, які регламентовані законодавством про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів та [Законом України «Про стандартизацію» від 05.06.2014 № 1315-VII](#), який визначає засади стандартизації в Україні.

Відповідно до [Закону України «Про основні принципи та...](#)

Завантажити матеріал можуть лише передплатники системи

Купити